

Del af Stiftet ligger meget langt borte. Færøerne er jo saaledes ikke lige ved Døren, Bornholm er det jo derimod ikke saa farligt med. Da en hel Mængde Spørgsmaal rejser sig til Afgørelse i dette Stift, vil man forstaa, at det er umuligt i Længden at kræve, at hele dette Omraade skal være eet Stift. Der er saa af et enkelt Medlem i det kirkelige Udvalg peget paa — som der ogsaa blev peget paa i 1904 eller 1903 —, at man kunde dele Stiftet paa den Maade, at Præstø Amt blev lagt til Lolland-Falsters Stift. Ja, det kunde man gøre, men det hjælper ikke paa det hele. Der maa skæres ganske anderledes dybt i Retning af Deling, hvis det skal hjælpe noget. Dertil kommer nu, at paa Lolland-Falster vil de godt have Præstø Amt med, naar Biskoppen maa bo i Nykøbing, og i Præstø Amt vil de godt have Lolland-Falster med, naar Biskoppen maa bo i Næstved. Det Spørgsmaal er der ikke Enighed om, var det i hvert Fald ikke i 1904. Men dette lægger jeg ikke megen Vægt paa; thi Hovedsagen er den, at der sker en Deling; som virkelig gør nogen Nytte. For Roskilde Stifts Vedkommende er det mest Lønningen til Biskoppen, nemlig 11 400 Kr., det kommer an paa; thi Stiftamtmanden kan være fælles for Roskilde og København. Kontorholdet vil naturligvis blive noget mere, naar der er to Stifter, men Kontorholdsgodtgørelsen vil ogsaa svinde noget her, saa det hele er ikke økonomisk uoverkommeligt.

Endnu har jeg kun tilbage et enkelt Lovforslag, nemlig om *Indførelse af dansk Kirkelovgivning i de sønderjydske Landsdele*. Naar vi nu, som jeg haaber, vedtager de Lovforslag, jeg her har haft den Ære at forelægge, staaer der dog adskilligt tilbage, inden man kan sige, at det sønderjydske Ønske om, at Nordslesvig maatte komme ind under den danske Folkekirke, fuldt ud er sket Fyldest. Derfor forelægges der her et Lovforslag, som gaar ud paa at indføre danske Retsregler i Sønderjylland paa de forskellige Omraader, som her anføres. Jeg skal af disse Omraader nævne som Eksempel Loven af 8. Maj 1908 om Kirkers Udvidelser. Vi har dér den Regel, at Statskassen træder til med Halvdelen af Omkostningerne ved Kirkers Udvidelse. Den Rettighed skulde de ogsaa have i Sønderjylland. Det samme gælder Reglerne om Ekspropriation til Udvidelse af Kirkegaarde, kort sagt en hel Række Lovbestemmelser. Den sidste Lov, der anføres i dette Lovforslag, er Loven om Afhændelse af Jord fra Præsteembeder.

Maaske vilde man i Sønderjylland helst være fri for denne Lov, men jeg finder ikke, at Sønderjyderne kan nære nogen Ængstelse ved, at ogsaa den indføres i Sønderjylland; naar den Bestemmelse er med, som udtrykkelig staaer i den førømtalte Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen, at det er Menighedsraadet, altsaa Menighedens egen Repræsentation, som tager Bestemmelsen, saa kan der vist ikke være nogen Vanskelighed for dem. Og det er i alt Fald for Lovgivningen det heldigste, at de samme Love gælder overalt i hele Landet.

Uagtet jeg her kun har peget paa Hovedpunkterne i disse Lovforslag, er dog Tiden forløbet saaledes, at der er gaaet over 1½ Time, og jeg takker det høje Ting for den taalmodige Opmærksomhed, det har udvist mod mig ved denne Lejlighed. Jeg beder Tinget erindre, hvad jeg sagde til Indledning, at det, det her gælder om, er ikke en Strid om f. Eks. Kirkeforfatningen, som vi saa tidt har hørt om, naar vi havde kirkelig Lovgivning for — den Strid om Kirkeforfatningen kan man tage op ved en anden Lejlighed, den løber ikke fra os —, men at det her gælder om at faa vor Lovgivning indrettet saaledes, at Sønderjyderne kan sidde ved samme Bord som vi, uden Grænse mellem os og med samme Rettigheder som vi, og at deres Ønsker om Grænsens grundige og lempelige Udslettelse, om at deres Kirke maa gaa op i den danske Folkekirke og om, at Flertallet dernede maa faa deres Rettigheder saaledes fastsat i kristen Aand, at det ikke krænker Mindretallets Ret, kan gennemføres paa en god og forsvarlig Maade. Nu er den tilbørlige Ventetid tilendebragt, nu tror jeg, vi paa begge Sider er modne til denne Sammenlutning. Med disse Ord være Lovforslagene anbefalet til dette Tings velvillige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af samtlige nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Aldersrente.

Valgt blev: *Hegelund-Lange, Søren Svendsen, Refshauge, Hedegaard, Lauritz Laurson, Borgbjerg, Stauning, Bresemann, Holger Larsen, N. P. Nielsen, Vesterager, Parkov, Ulrich, Rode og Henningsen.*